

Sentencia 29-2020 del TSJA. Silenci administratiu. Impost general indirecte. Tipus superreduït. Infracció de defraudació.

Extracte facilitat per Strategos

Resum: Es desestima l'al·legació de la part recurrent i es confirma la validesa de la resolució tardana de la Comissió Tècnica Tributària. La pròrroga del termini legal per resoldre el recurs administratiu no comporta la nul·litat de l'acte, -no es troba en els supòsits que preveu l'article 48 del Codi de l'Administració-; ni la seva anul·labilitat, -la naturalesa del termini no ho imposa-. El silenci administratiu és una ficció legal amb finalitat exclusivament processal que permet als interessats interposar el corresponent recurs (STS 20-2020), no significa que l'òrgan administratiu estigui vinculat pel sentit negatiu del silenci.

El sistema d'estimació indirecta de la base de tributació només procedeix en el cas d'inexistència de dades, i no es aplicable en aquest cas, en què es disposava de dades facilitades per la part recurrent i la CASS.

El tipus superreduït del 0% s'aplica a l'acte mèdic considerat en la seva globalitat, amb independència que la CASS només en reembossi una part. La resolució impugnada és ajustada a dret, doncs la liquidació té en compte l'import total dels actes mèdics, i no només la part a càrrec de la CASS.

La part recurrent ha comès una infracció de defraudació al existir una actuació culposa que comporta un perjudici econòmic per a l'Administració. Les discrepàncies entre la xifra de negoci i els imports facturats per la part recurrent, i la omissió del registre individualitzat de cada factura, determina que la infracció hagi de ser qualificada com a molt greu.

Resolució: Confirma la sentència recorreguda (Tribunal de Batlles 31 d'octubre 2019) i desestima el recurs d'apel·lació presentat per la part recurrent.

Aquesta valoració no ofereix consells específics per a situacions determinades i concretes. Demaneu assessorament jurídic abans d'entaular accions concretes, en vista de les circumstàncies de cada assumpte.

C. Prat de la Creu, 59-65
Escala A, 2a planta
AD500 Andorra la Vella
+376 805 705
strategos@strategos.ad

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA

Sala Administrativa

Núm. de Protocol: 1000105/2017 (i acumulat 2000041/2018)

Núm. de Rotlle: TSJA-0000004/2020

SENTÈNCIA 29-2020

PARTS:

Apel·lant: Sr. MRF

Representant: Sra. EAM
Advocat: Sr. XPA

Apel·lat: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sra. IOM
Advocada: Sra. MBV

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President:	Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA
Magistrats:	Sr. Bernard PLAGNET Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, quinze d'octubre de dos mil vint.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 1000105/2017.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La representació del Sr. MRF va interposar demanda contra el GOVERN, en què impugnava la desestimació presumpta per silenci administratiu del recurs interposat davant la Comissió Tècnica Tributària contra la resolució de 5 de juliol de 2017 del Director Adjunt d'Inspecció Tributària, que va emetre liquidació, entre d'altres extrems, sobre l'impost general indirecte dels exercicis 2013 i 2014.

Posteriorment, es va formular una nova demanda contra l'acord de 6 de novembre de 2017 de la Comissió Tècnica Tributària, que va resoldre de forma expressa el recurs anteriorment expressat contra la decisió de la Direcció Adjunta d'Inspecció Tributària de 5 de juliol de 2017.

Igualment, l'interessat va interposar demanda contra la resolució de 9 de març de 2018 de la Comissió Tècnica Tributària, desestimària del recurs formulat contra l'acord adoptat pel Govern el 16 d'octubre de 2017, per mitjà del qual es va imposar a l'agent, entre d'altres, una sanció de 47.469,60 € de multa, com a responsable d'una infracció molt greu de defraudació, en relació a les liquidacions abans esmentades de l'impost general indirecte corresponent als exercicis 2013 i 2014.

Aquestes tres demandes van ser acumulades per la Batllia, la qual va dictar sentència en data 31 d'octubre de 2019, que va desestimar íntegrament les pretensions de l'agent i va declarar que les resolucions administratives impugnades eren ajustades a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

2.- La representació del Sr. MRF ha interposat recurs d'apel·lació contra la referida sentència del Tribunal de Batlles, el qual es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

a) La resolució impugnada de la Comissió Tècnica Tributària (CTT) és nul·la de ple dret, ja que es va prorrogar el termini per adoptar-la sense que concorreguessin els supòsits previstos legalment.

b) Sobre l'extemporaneïtat de la resolució de la CTT, s'ha de considerar viu el dret del ciutadà a impugnar el silenci negatiu, mentre l'Administració no dicti una resolució expressa.

c) El recurrent va aportar el llibre registre de factures, que existeix efectivament i ho accepta la pròpia Administració, però no li van demanar la presentació de les factures físiques, amb determinades excepcions, de manera que aquesta manca de prova no pot beneficiar l'Administració.

d) Va ser el propi interessat qui va sol·licitar a la CASS que li facilitessin determinades dades sobre els actes mèdics que havia realitzat i que eren reembossables per aquella. Davant la manca de resposta, l'Administració va reiterar la sol·licitud i les dades van ser lliurades directament a aquesta, sense coneixement de l'interessat fins que li va ser comunicada la proposta de liquidació.

e) S'ha aplicat de manera incorrecta i arbitrària el sistema d'estimació indirecta, i sense motivar les circumstàncies que podien justificar que es recorregués al mateix.

f) La Inspecció dels Tributs ha tingut en compte les dades subministrades per la CASS, que es refereixen als imports que aquesta ha reembossat efectivament, mentre que l'aplicació del tipus de gravamen superreduït depèn de que l'acte mèdic estigui reembossat en tot o en part, amb independència de la quantitat realment abonada.

g) No s'ha comès una infracció de defraudació, i molt menys en el seu grau màxim, ja que no hi ha administració incorrecta dels llibres de comptabilitat.

3.- La representació del GOVERN s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat que es confirmi íntegrament la sentència apel·lada, que considera plenament ajustada a dret.

4.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- El procés té per objecte l'examen de la legalitat de la resolució impugnada de 5 de juliol de 2017 de la Direcció Adjunta d'Inspecció Tributària, en la part que va emetre la liquidació corresponent a l'impost general indirecte dels exercicis de 2013 i 2014. El recurs s'estén també a l'acord del Govern de 16 d'octubre de 2017, que va imposar a l'agent, entre d'altres, una sanció de 47.469,60 € de multa, com a responsable d'una infracció molt greu de defraudació, en relació a les liquidacions abans esmentades, i a les respectives resolucions de la Comissió Tècnica Tributària, desestimant dels recursos formulats en via administrativa contra les anteriors resolucions.

El debat entre les parts gira entorn de la qüestió de si resulta ajustada a dret l'aplicació del tipus de gravamen superreduït del 0% que va aplicar l'interessat en determinades factures, d'acord amb l'article 59.2 del Text refós de la Llei de l'impost general indirecte, que es refereix, en els termes que s'examinarà en detall més endavant, als actes d'assistència a persones físiques afiliades o beneficiàries de la CASS, que siguin realitzats per professionals amb conveni vigent amb la mateixa i quan l'acte estigui reembossat, almenys parcialment.

Tercer.- Com a qüestió prèvia, s'han d'examinar els motius d'impugnació de tipus formal que invoca la representació del recurrent.

Inicialment, s'al·lega que la sentència apel·lada no ha examinat les seves al·legacions relatives al fet de que la Comissió Tècnica Tributària havia prorrogat el termini legal establert per resoldre el recurs administratiu formulat davant la mateixa, sense que concorreguessin els requisits establerts per a fer-ho i sense la deguda motivació.

És cert que la sentència objecte d'aquest recurs es refereix a la viabilitat de la resolució tardana de la Comissió Tècnica Tributària i no de forma específica al motiu invocat. Ara bé, el motiu d'impugnació ha de ser desestimat en qualsevol cas, i això per una doble raó.

En primer lloc, perquè una hipotètica improcedència de la pròrroga del termini per resoldre el recurs administratiu no comportaria en cap cas la nul·litat de l'acte. En dret administratiu, la regla general és l'anul·labilitat, mentre que la nul·litat de ple dret només es produeix en els supòsits que expressament preveu l'article 48 del Codi de l'Administració, cap dels quals es pot apreciar en aquest supòsit. En efecte, una possible pròrroga irregular del termini per resoldre no comporta una transgressió total i absoluta del procediment establert ni viola les regles essencials per a la formació de la voluntat d'un òrgan col·legiat.

Es tractaria, doncs, d'un supòsit de mera anul·labilitat. Ara bé, en aquest cas regeix l'article 49.1 *in fine* del Codi de l'Administració, segons el qual els actes dictats fora de termini són anul·lables únicament quan la naturalesa del termini ho imposa, circumstància que tampoc concorre en aquest cas.

En segon lloc, perquè, encara que s'acceptés, als mers efectes dialèctics, que la decisió de la Comissió Tècnica Tributària és anul·lable, això comportaria que s'hagués de considerar desestimat per silenci negatiu el recurs formulat davant de la mateixa, amb la qual cosa la situació jurídica del recurrent no variaria, circumstància que també condueix a desestimar aquest motiu d'impugnació, en virtut de l'article 36 *in fine* del Codi de l'Administració.

En conseqüència, procedeix desestimar aquest motiu d'impugnació.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.

--	--	--